

Micrologvs|| De Ecclesiasticis|| Observationibvs.||

Bernoldus <Constantiensis>

Antverpiæ, 1565

60. De officio Sanctæ Trinitatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63426](#)

repetere, si tamen eo anno usque in aduentum Domini plures hebdomadæ furent. Sin autem, officio, Domine in tua, sole feriæ sufficient, Sicut cuilibet dominicali officio feriæ sufficient, cuius dominicam aliquod celebre officium occupauerit.

De officio Sanctæ Trinitatis.

CAP. LX.

10

Rupertus sua
etate festum
Trinitatis cele-
brat. G. etiam
Durantus non
obstat hac co-
stitutione Ale-
xandri, contra
Arianos insti-
tutum docet,
unde & à nobis
celebrandum.

Quidam autem officium de sancta Trinitate, in octaua Pentecostes instituunt, licet non sit Alleluyatū, quod & per totā subsequentē hebdomadā obseruan-
dū putant, sed non est authenticū. Vnde is
piæ memoriarum Alexander papa de hac re
inquisitus respōdit, iuxta Romanum or-
dinem nullum diem specialiter ascribi
debere solemnitati sanctæ Trinitatis, si-
cūt nec sanctæ unitatis, præcipue cū in 20
omni Dominica imo quotidie utriusque
memoria celebretur. Sciendum autem
quendam Albonium magistrum Karoli
rogatu sancti Bonifacij Archiepiscopi, vt
aiunt, Missales orationes de Sancta Tri-
nitate composuisse, & in secunda feria de
sapientia, In tertia de spiritu sancto, In
quarta

quarta de caritate, In quinta de angelis,
 In sexta de Cruce, In sabbatho de sancta
 Maria. Et hoc ideo ut presbyteri illius té-
 poris nuper ad fidem conuersi, nondum
 5 ecclesiasticis officijs instructi, nondum e-
 tiam librorum copia prædicti, vel aliquid
 haberent cum quo officium suum quali-
 bet die possent explere. Vnde & adhuc
 quidam easdem orationes quotidie etiā,
 10 cū proprio abundant officio, nolunt præ-
 termittere. In singulis quoque hebdoma-
 dibus, sexta feria de Cruce, & sabbatho
 De sancta Maria pene usquequaque ser-
 uatur, non tam ex auctoritate quam ex
 15 deuotione. Sicut enim huiusmodi obser-
 uationes nulli magis hebdomadæ quam
 alij ascribuntur, ita nihilominus & illa
 de sancta Trinitate. Incongruum ergo vi-
 detur unam Dominicam cum orationi-
 20 bus Albini, & cantu Stephani De sancta
 Trinitate celebrari. Cūm omnes Domi-
 nicæ authenticæ abundant officijs, quæ
 non minus nobis intimat honorem san-
 ctæ Trinitatis. Præfationē autem de san-
 25cta Trinitate quam in diebus dominicis
 frequentamus, non ex Albino, sed ex Ro-
 mana auctoritate suscepimus. Nam hæc

Stephani hunc
 etiam officium
 composuisse dicitur.
 Inuent. S. Ste-
 phani, testatur
 G. Duranus.
 Vocat ille La-
 dicensem alij
 Leodiensem
 episcopum.

I 2 est

Præfatio de
Trinitate cum
alijs nouem cō
posita à Pelagio
papa ii.

Albinus Orati
onum Grego
rianarum colle
ctor.

est vna ex illis nouem, quas solas Pelagius Papa antecessor Gregorij constituit obseruari. Fecit tamē idem Albinus in sancta ecclesia non cōtemnēdū, nam Gregorianas orationes in libris sacramentorum collegisse asseritur, paucis alijs adiectis, quas tamen sub obelo notandas esse indicauit. Deinde alias orationes siue præfationes, et si non Gregorianas, ecclesiastī cæ tamen celebritati idoneas collegt, si¹⁰ cut prologus testatur, quas post Gregorianas orationes, in medio eiusdem libri, collocauit.

De concordia & ordine officiorum.

CAP. LXI.

SCIENDVM autē quod sanctus Gregorius, ita ecclesiastica ordinauit officia, vt prima oratio in Missa, officio, lectioni & euangelio semper concordet; sicut in omnibus solemnitatibus comprehendendi potest. Sed hanc concordiam in aestivalibus Dominicis illi maximè confundunt, qui vacantium Dominicanarum orationes incongruè assumunt. Verbi gratia, vt illā²⁵ orationem Deprecationem, quæ et si in octaua Pentecostes post ieunium quartuor

Officiorum cō
cordia confun
ditur intercala
tione Dominici
tarum vacan
tium.